

ւ ։ Եթիւն և պարտիզանութիւնն - Ազգաքնա-
կութիւնն - Թիւրքերը, հայերը և քիւրերը -
Եղբայրութեան քառակիցները մօտ կնօջ դրութիւննը - Արէնեատ-
ները - Հայուհին որպէս աշխատող կինն - Հա-
յերը որոնք անխառն են բնակվում մահմետա-
կաններից - Խոտորջուրի համայնքը - Զէլթունն
- Ծագումը, լեզուն, ուսումնարաններ և կու-
տուրական սկզբունքները - Հայոց հոռթիւն-
ները - Երկու գծեր հայոց պատմութիւննից, ծոր-
տութեան բացակայութիւնն և կրօնականն համբե-
րողութիւնն - Ինչի հայերը Թիւրքիայում պահա-
սում են թւովի - Հայ մահմետականները - Քիւր-
քերի և Թիւրքերի յարաբերութիւնը դէսպի հայերը
- Հարկեր և հողային յարաբերութիւնները - Բէ-
գ երը - Թիւրքաց օրէնքներ և Թիւրքաց կամացա-
կանութիւնն : - Բերլինի կօնդրէմ : - Ելրօպայի
անձանօթութիւննը հայերի քայաքակրթական
յատկութիւնների հետ : - Ելրօպական քաղաքա-
կան սկզբունքը, զէնքեր և ապստամբութիւնն,
որպէս պայման ազգերի վերածնութեանն : - Հայոց
բնաւորութեան յատկանիշ մի գլուխ խաղաղ, կու-
տուրական մաքառումն փոխանակել զինված
կուի :

Գրիգոր Արծրունու դասախոս սութեան համար տոմսակները ծախփում են «Մշակի» խմբագրատանը, «կենտրոնական» գրավաճառանոցոցի մէջ և Արհեստաւորների ընկերութեան մէջ:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵԱՌԻԹԻՒՆ

ԲԵԼԳԻԱ

Բէլգիական լրագիրները դեռ անխնայ պատերազմում են տարրական ուսման հարցի վերաբերութեամբ:

Զանազան անդրածեռական լրագիրներ
սաստիկ սպառնալիքներ են թափում ազտառ-
կան լրագիրների գլխին։ Տեսէք թէ ինչ է
ասում այդ լրագիրներից մեկը «Courrier
de Bruxelles»։ Դա հերքելով մի քանի ա-
զատամիտ լրագիրների այն խօսքերը, որոնք
յայտնել են այն միտքը, թէ Կղեւականները
նիւթական միջոցները չեն ունենայ ուսուրա-
կան ուսումնարաններ բանալու Բելգիայում;
ասում է. «այդ ազատամիտ լրագիրները շատ
սիսալվում են, կալծելով, թէ մենք նիւթա-
կան միջոցները չենք ունենայ ուսումնարաններ
հիմնելու, և մեր գաստիարակներին գոհա-
ցուցիչ ոռօճիկներ տալու։ Ազատամիտները,
երեխ, զեռ չեն ձանացում այն աւագանի խո-
րութիւնը, որտեղից կաթօլիկական ողորչա-
ծասիրութիւնը անդադար և միշտ սուսնում է

գնված լինէրու Առհասարակ այն կինը, որ իրան
մաքուր է պահում և լուացվում է, համարվում է
կասկածաւոր: Մինչեւ այսօր գիտերում կօշխները
ընդունված են որպէս զարդ, և ոչ ուսնամանները:
Մօտեցէք գիւղացի կնոջը, իսկոյն ձեր քթին կը
խփէ մի վատ հոտ: Ի՞նչից է այդ: Ամեն օր թո-
նիրը վառում են կերակուրի և հաց թխելու հա-
մար, ամեն օր ամբողջ տունը լցվում է աթարի
չծու ծխով և մխովի: Խեղճ կինը այդ ծուխի մէջ
աւշուխտ է դառնում: Հայ կնոջ աչքերը, որ
բնուլ Գիւնից այնքան գեղեցիկ են, բոլորովին փը-
չանում են ծխի և փոշու մէջ. դուք շատ տակաւ
կը տեսն էք առողջ աչքեր: Ծանր աշխատու-
թեան և ընտանիքի ծնշման ներքոյ կինը բոլո-
րովին կորցնում է իր ուրախութիւնը. նրա երե-
սին երբէք ծիծաղ չէք տեսնի. նաև միշտ տը-
խուր է: Նրա մէջ չը կայ բնաւորութեան և
այն զուարթութիւնը, որ յատուկ է միւշն ան-
գամ վայրենին երին: Ով գործ է ունեցեց զիւ զա-
ցի կնոջ հետ, պիտէ, որ նրա մէջ սիրու մե-
ռած է....

Քաղաքներին մերձաւոր գիւղերը, յարսթե-
րութիւն ունենալով քաղաքացիների, և համե-
մատաբար աւելի զարգացած հաստարակութեան
հետ, ցոյց են տալիս մի քանի փոփոխութեան
նշաններ: Քաղաքի մոլութիւնները ներք են սո-
զում գիւղական համեստ խրճիթներում նորա-
ձեռնութիւնների հետ: Թէ յի գործածութեան հետ
մտնում է և ի ւ փ կ ա յ ն ե ր ի գործածութիւնը:
Կնիկների երեսները կամաց - կամաց բացվում
են, նրանց բերանի փականքը բարձ վում է: Հաս-
կանալի է վտանգը, երբ կեանքի ացլափոխու-
թիւնը սկսվում է հագուստից և կերակրուն երից:
Այս տեսակ կամաւոք, որուց կարենի է կոմի ու

իր պլատյքըները» Մինչև անգամ մի եպիսկո-
պոս հրատարակել է, որ այն ուսուցիչները,
որոնք կը կամենան ապաստանարան գտնել
կղերական ուսումնարաների ծոցում, այդ-
պիսի ուսուցիչներին նախապէս նշանակվում
է տարեկան 2,000 ֆրանկ: Այս խօսքերը
արդէն մեծ ասպարոյց են, որ նրանք միջոց-
ներ չունեն, իսկ ինչ վերաբերում է ողջ ուր-
մածութեան աւագանի խորութեան մեջ ամենքին շատ լաւ հասկանալի
է թէ կաթօլիկ կղերակաները որ աստիճան
ճարպիկ են ամբոխին հարստահարելու, նրա
վերջին ծուծը քամելու. բայց թէ կաթօլիկ-
ները առ այժմն ոչինչ միջոցներ չունեն, դա
անուրանալի ծշմարտութիւն է. վերջապէս
դրան կենդանի ապացոյց կարող է լինել Սուրբ
Աթոռի «սուրբ Պետրոսի դահկեան» անու-
նով նուիրատութիւնը, որը հիմնել է սուրբ
պապը Աթոռի ծասխերը ծածկելու համար:
Ազգառամիտ լրադիրները ասում են, որ Սուրբ
Աթոռը դիտմամբ հրահանգներ է տուել իր
ուղար հոգեսորակամներին, որպէս զի նրանք
ոչինչ չը խնայեն մրցելու և իրանց ձեռքը
գցելու հաւատացեալ երկիրների տարբական
կրթութեան գործը. դա երկու տեսակ օ-
պատճեան են կաթոլիկ մեջան մի որ աստի

την οποιαν διεργάζεται στην πόλη της Αθήνας, όπου αποτελεί την πιο γνωστή και πιο επισκέψιμη θέση της πόλης. Η πόλη της Αθήνας είναι η πρωτεύουσα της Ελλάδας, με μια ιστορία που διατηρείται από τα αρχαία χρόνια. Τα μνημεία της, όπως το Ακρόπολη, το Ναό της Αθηνάς Καινούργιας, και το Παναθηναϊκό Στάδιο, είναι ορατοί στην πόλη. Η πόλη της Αθήνας είναι ένας πολυτελής προορισμός για τουρισμό, με πολλά ξενοδοχεία, εστιατόρια και αρχαιολογικά μουσεία.

Այս բոլորից յետոյ, կայ մի բան, որ մեծ ապագայ է խոստանում: Գիւղացու ընտանեկան կեանքը իր հաստատուն հիմունքներով և իր բարոյական զօրութեամբ մի շատ արդաւանդ հող է կրթութեան գործի համար: Նրա մէջ կան անմշակ, բայց հարուստ ընդունակութիւններ: Ես ոչ մի ուրիշ պատճառ չեմ ճանաչում, որ պահպանեց հային իր աննախանձելի պատմութեան երեսից,—բայց միայն ընտանիքի բարոյական զօրութիւնը իր որոշ առանձնութիւններով: Դարերի ստրկութիւնը և ճնշումը չեմ քարացրել նրան այն աստիճան, որ անընդունակ լինէր մի նոր փոփոխութեան: այլ ընդհակառակն, կեանքի կոփի մրցութիւնը լինել է

Նրանից բաւական գործնական մարդ: Նա չափազանց էլաստիկային և դիւրաթեք բնաւորութիւն ունի: Այս պատճառով մենք չենք կարող ասել, թէ ունենք գիւղական հասարակութիւն, այդ բառի ճիշդ նշանակութեամբ: Մեր գիւղացին գիտէ հանգստամանքներից օգուա քաղել, նա կեանքի պայմանների հետ այնպէս շուտ հաշտվում է, և յարմարութեանը նայելով, այնքան ճարպիկ կերպով փոխում է իր պարագմունքների ձևը, որ այսօր նա հողագործ է, միւս օր վաճառական է դառ-

սաւած, նա իր բերանի հացը կարում տա-
լիս էր նրան, կը հասկանայ վերջապէս իր
սեփական օգուտը, և թոյլ չե տայ, որ ի
շարն դրծածեն իր միամուռթիւնը: Կղե-
րականները պարծենալով ասում են, որ նը-
րանք ամեն տեղ ուստիմնարաններ կը հիմ-
նեն, որ նրանք կը խլեն պետութեան բոլոր
ուսուցիչներին նրանց աւելի վարձատրու-
թիւններ տալով. յոյժ բարի, պետութիւնն
էլ իր կողմից ոչինչ չի խնայի, նոյնչափ առա-
ռութեամբ կը վճարէ ուսուցիչներին, մինչեւ
անգամ, եթէ նա ստիպված լինի այդ անել
ոյն իսկ թեմական եպիսկոպոսների թիւը
փոքրացնել, որոնց թիւը փոքրանալով, նրանց
ուոճիկը առատապէս կը վարձատրէ պետա-
կան գպրայների գաստիաբաններին: Բէջիւա-
կան ազատամիտ լրագիրներից մէկը գեղեցիկ
կերպով պատասխանում է կղերական մնա-
պարծութեանը. նա ասում է. «Դուք պա-
տերք զմ էք կամենում, անդութ, անին այ
պատերազմ, յոյժ բարի, պատերազմենք,
միայն մոլիխական օրէնքով: Աչքը փոխանակ
ոչքի, առամբ փոխանակ ատամի:»

թիւրքին կազմութեան մի մասն էլ կա-
ռավեցաւ նրանով, որ Թիւրքիան նոր դաշ-
նադրութիւն կապեց Զերնօգօրիափ հետ,
որի գօրութեամբ Դիւլենս, Պլավա և դրանց
քաջակայ հողերի մի մասը անցնում է Զեր-
նօգօրիայի ձեռքը. բացի այդ թիւրքերը հա-
մաձայնվեցին, որ Զերնօգօրցիների գօրքերը ը-
դատարկեն Դիւլիյնօ քաղաքը և Բօժանայի
աջակողմեան եզերքը մինչև որ նրանք չը
լծարեն Զերնօգօրցիներին այն դրամական
պարտականութիւնները, որոնք գրված են
Թիւրքիայի վրա Բնիրլինի աւագաժողովի
դաշնադրութեամբ:

Թիւրք հասարակութիւնը ալ Լայարդի ու-
ղեարկութեան ժամանակ ցուցմունքներ արաւ.
Հազարաւոր մարդիկ, որոնք տիկին Լայարդից
պաշտպանութիւն էին գտել, հաւաքվել էին
այն տեղի վրա, որտեղից տիկինը պէսք է նա-
ևստէր: Նրանք տիկինոջ ներկայացրին մի փունջ

յետոյ արհեստաւոր և այլն: Եւ ամեն գործի մէջ նրան հետեւում է կինը: Դուք կը տեսնէք մեր գիւղացիներից ոչ միայն հարուստ վաճառականներ և արհեստաւորներ, այլ ծառայողներ, աստիճանաւորներ, բժիշկներ, վարժապետներ և պրօֆէսորներ: Մինչ հզօր պետութիւնները դըժուարանում են պարտադիր ուսումը մտցնել իրանց գիւղացիների մէջ, մերոնք արդէն դըպրոցներ ունեն, կամ մտածում են ունենալ: Մի առաջնորդող, մի օրինակ բաւական է, որ նա հասկանայ կրթութեան օգուտը: Բայց բոլորի վրա գործնական և շահի կէտից է նայում: Օրինակ, տեսնում է, որ դրացու որդին մի վաճառականի մօտ ծառայ մտնելով, վերջը գործակատար դարձաւ և հարստացաւ, —ինքն էլ է աշխատում որդին վաճառականի յանձնելու կամ մէկի որդին գաւառական դպրոցում սովորելով, վերջը ծառայող դարձաւ, ինքն էլ է նրա օրինակին հետեւում: Մեր գիւղացի կինը կամ աղջիկը ամեննեին չէք տեսնի, որ քաղաք զնալով աղասիին դառնային, որք և բոլորովին անտէր աղջիկները բացառութիւն են, —գնում են քաղաք տղաները միայն, այն ևս ոչ թէ տներում սպասաւորութիւն անելու համար, այլ վաճառականի կամ արհեստարորի մօտ մտնելու համար: Մեր գիւղացին բազմատեսակ ընդունակութիւններ ունի. — այդ նրա գիւղաւոր յատկանիցն է: Դրանից են առաջ գալիս՝ այն երեսոյթները, որ տնտեսութիւնը և կեանքի եղանակները չափազանց տարբերվում են միմանցից: Դա լաւ նշան է: Տեսնում ես գիւղեր, ուր ամբողջ բնակիչները պարապում են վաճառականութենով, թէն այդ գիւղը ոչ կենտրօն է և ոչ վաճառականութեան յարմարութիւն ունի: Բայց ինչպէս եղաւ: Գիւղացիներից

և մի աղբէս, որի մէջ նրանք յայտնում էին իրանց երախտագիտական խորին զգացմունքը, բոլոր այն բարերարութիւնների համար, որ նրանք ստացել էին նրանից: Պարոն և տիկին Լայարդին ուղեկցում էին գերմանական և աւստրիական գեսապնները և ուրիշ շատ պետական նշանաւոր մարդիկ: Դրանք մնաս բարեաւ ասելուց յետոց, ասացին, որ նրանք Կ. Պօլսում ամենապեղեցիկ յիշատակներ են թողնում:

ՄԵԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻԶՈԶԳԱՑԻՆ ՀԱԿԵՐՊԻԹԵՆԻՑ

ՏԵՐ ՅԵՎԱ, 7/19 սարտու Խօֆքարիայը ազ-
գային ժողովը միաձայն հաւանութեամբ ըն-
դունեց այն ադրեսը, որի մէջ շնորհակալու-
թեան զգացմունք է յայտնված Ալէքսանդր
երկրորդ Կայսրին։ Դրա հետ միասին ցոյց է

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ. 6 մարտի: «Голосъ»

Ը. ԿՅԱՐԻՒՄ Ի, Յ ամիալի: «ՏՈԼԾԵ»
Քազիրը հաղորդում է, որ Սէգէդինի ամ-
սաղդացած բնակիչների համար ստորագրու-
թիւն բացվեց: «ՊրաՎԻ. ՎԵСՏԻ.» լրագիրը
հաղորդում է, որ Դիւֆէրին անզլիական
գեսպանը մարտի 6-ին ներկայացաւ Մեծ-

Ա. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 6 մարտի: Պետական
առանքի 5% տոմսակը առաջին շրջանի արժեք
96 ր. 50 կ., երկրորդ 96 ր. 50 կ., եր-
րորդ 95 ր. 50 կ., չորրորդ 95 ր. 75
կ., ներքին փոխառութեան 5% տոմսակը
առաջին շրջանի արժեք 240 ր., երկրորդ
235 ր. 50 կ., արևելեան առաջին փո-
խառութեան տոմսակը 94 ր., երկրորդ
93⁷/₈ ր., ոսկի 8 ր. 41 կ.: Թիֆլիսի կա-
ռուածական բանկի գրաւական թերթը արժեք
96 ր. 25 կ.: Ռուսաց 1 րուբլ կօնդօնի
վրա արժեք 23¹³/₃₂ պէս, ռուսաց 100
ռուբլ Գերմանիայի վրա 200 մարկ, Փարիզի
վրա 247 Փրանկ: Տրամադրութիւնը ամուր է.

Խմբագիր - Հրատար. ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

մէկը վաճառականութիւնան մէջ բաղդ գտաւ, և
բոլորը հետեւցին նրա օրինակին: Նրանք տա-
րածվում են Ռուսաստանի և Եւրօպայի զանա-
զան քաղաքներ, խօսում են զանազան լեզունե-
րով, և երբեմն միայն վերադառնում են ցիլին-
դըրներով և ոսկեայ շղթաներով իրանց կարօ-
մնացած ընտանիքը տեսնելու համար: Չատ ան-
գամ 5—6—10 տարի է տևում նրանց պանդի-
տութիւնը և ողորմելի կինը համբերում է առանց
աղամարդի, միշտ անարատ պահելով իր ամուս-
նական հաւատարմութիւնը: Ես նկատել եմ,
կանայքը, որ դատապարտված են այդ վիճակին,
ըստ մեծի մասին մեռնում են բարակացաւով:
Զօկերը կարող են այս դասակարգի օրինակ լի-
նել: Կան գիւղեր, ուր բնակիչների մեծ մասը
հիւս, ոսկերիչ, որմնադիր և ուրիշ արհեստաւոր-
ներ են, որնց պարապմունքը իրանց տեղում
գործադրութիւն չը գտնելով, թափառում են
քաղաքից քաղաք: Մինչև անգամ՝ ամենաանբա-
րյական օրինակները մի ամբողջ գիւղի հասա-
րակութեան մի կեղտոտ գործով են զբաղեց-
նում: «Խաչագողները» յայտնի են արդէն....
Այդ բոլորը կեանքի նշաններ են, բայց վատն
այն է, որ գիւղացին, հէնց որ փոքր ի շատէ
փող է ձեռք գցում, տեղափոխվում է դէպի
քաղաքը: Գիւղական ասպարեզը նեղ է գտնում
իր լնդարձակ գործունէութեան համար: Այն
ժամանակ միայն գիւղացին իր կանօնաւոր
և նօրմալ զրութեան մէջ կը մտնէ, երբ ճանա-
պարհների հաղորդակցութիւնը կը հեշտանայ,
գիւղատնտեսութիւնը նոր ձև կը ստանայ, փո-
նելով իր նահապետական կերպարանքը:

